

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 01.12.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Антония Славова, като разгледа дело номер **3316** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците /ЗМ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Т. Б.” Е., със седалище и адрес на управление: гр. С., район М, БУ. „Цариградско шосе” № 163, представлявано от В Л – Управител, срещу писмо рег. Индекс 26ТТ/6 от 25.03.2010 г. и обвързваща тарифна информация № BG/2010/000018 от 18.03.2010 г., издадени от И.Д. Д. на Д. „. П. П. Ц. на А. „М.”.

В жалбата се твърди, че оспорените административни актове са издадени П. липса на материална компетентност, поради което следва да бъдат обявени за нищожни. Твърди се, че е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, както и че не е спазена установената от закона форма. Според оспорващия обвързващата тарифна информация № BG/2010/000018 е издадена без ясни мотиви. Съвсем бланкетно е посочено, че материално-правните предпоставки за издаването на акта са „Общи правила 1 и 6 за тълкуване на комбинираната номенклатура”. От съда се иска оспорените актове да бъдат отменени, защото не са спазени процедурите, регламентирани в чл. 23, ал. 1, във връзка с чл. 19 от Закона за митниците. Съгласно тези разпоредби обвързващата тарифна информация се издава с решение, каквото в разглеждания случай липсва. Оспорващият сочи, че са нарушени и материално-правни разпоредби. По силата на принципа на непосредствената приложимост на правото на

Европейския съюз /ПЕС/, органът е следвало да приложи разпоредбите на Регламент /ЕИО/ № 2658/1987 г. на Съвета, относно тарифната и статистическата номенклатура и общата митническа тарифа. Този акт на вторичното право регулира прилагането на „Комбинираната номенклатура” /КН/, която се основава на Международната конвенция по Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, наричана Хармонизирана система /ХС/. Административният орган е следвало да се съобрази Обяснителните бележки към комбинираната номенклатура /ОБКН/, приети от Европейската комисия, по силата на разпоредбите на чл. 9, пар. 1, б. ”а” от Регламента и публикувани в Официален вестник на ЕС /брой 2008/С 133/. Според оспорващия, в случай, че е било съобразено приложимото материално право, исканият акт е щял да бъде с друго съдържание и процесния автомобил да бъде отнесе към тарифна позиция 8704, а не към 8703, както е приел органа.

В проведеното по делото открито заседание оспорващият, чрез адвокат И поддържа жалбата, излагайки подробни съображения в писмени бележки.

Ответникът по оспорването, в лицето И.Д. Д. на Д. „. П. П. Ц. на А. „М.”, чрез юрисконсулти Й и П оспорва жалбата. Двете излагат становище, че процесния автомобил не отговаря на техническите характеристиките нито на ОБКН, нито на тези към ХС, поради което правилно е отнесен към тарифна позиция № 8703 – пътнически автомобили. Представени са подробни писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 05.02.2010 г. оспорващият е подал искане /вх. № 26 ТТ/15/ до А. „М.”, Ц. за издаване на обвързваща тарифна информация за следната стока: ново автомобилно превозно средство за превоз на стоки, марка „Т.”, модел „Ярис”, тип ХР9F/a/, вариант КSP90, междуосово разстояние 2460 мм, максимално допустима маса 1440 кг, работен обем на двигателя 998 куб. см. с искрово запалване, брой на вратите 2, с един ред седалки и две места за сядане, вкл. мястото на водача.

Към искането са приложени снимки на превозното средство и декларация за комплектовани или напълно комплектовани превозни средства от категории N1, N2 и N3, от която се установяват техническите параметри на автомобила.

На 16.02.2010 г. заместник-директорът на А. „М.” е изискал допълнително с писмо /л. 26/ от „Т. Б.” Е. информация относно товароносимост за пътниците, товароносимост за стоки, В. дължина на товарното помещение и дали преградата между кабината и задната част, която е предназначена за превоз на стоки е постоянно фиксирана. Исканата допълнителна информация е предоставена с писмо /л. 27/ от 16.03.2010 г.

На 18.03.2010 г. административният орган е издал обвързваща тарифна информация, като е приел, че се касае за автомобилно средство за превоз на стоки с бутален двигател, което следва да бъде отнесено към тарифен код 87032110 от КН.

Обвързващата тарифна информация е изпратена на „Т. Б.” Е. с придружително писмо рег. индекс 26ТТ/6 от 25.03.2010 г., което е предмет на оспорване по настоящето дело.

Със заповед ЗАМ-80/06.02.2009 г. Д. на А. „М.” е упълномощил и.д. Д. на Д. „. П. в Ц. да подписва решения за обвързващите тарифни информации и обвързващи информации за произход.

По делото е допуснато изслушването на съдебно-техническа експертиза, чиито заключения – основно и допълнително са приобщени към събрания доказателствен

материал.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: обвързващата тарифна информация и придружителното писмо са изпратени на оспорващия по пощата и като видно от приложеното по дело известие за доставяне /л. 42/ са получени на адреса на оспорващия на 29.03.2010 г. Жалбата е подадена на 12.04.2010 г. /вх. № 26ТТ/6/, т.е. в 14 дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна – участник в административното производство.

По отношение на оспореното писмо рег. индекс 26ТТ/6 от 25.03.2010 г. съдът намира жалбата за недопустима. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от АПК индивидуален административен акт е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. В разглеждания случай, с оспореното писмо не се засягат каквито и да е права или законни интереси на „Т. Б.” Е., както и не възникват задължения. Същото има информационен характер. Чрез него на оспорващия се съобщава, че са издадени шест обвързващи тарифни информации, по направени конкретни искания. Указан е и срока и реда, по който може да се обжалват те. Неоснователно е позоваването на определение № 5809 от 07.06.2007 г. на ВАС, постановено по административно дело № 4415/2007 г. I отделение. Върховният съд е разглеждал жалба срещу отказ на митнически да бъде преразгледана вече издадена обвързваща тарифна информация, обективизиран в писмо. Без съмнение, чрез оспорения отказ се засягат правата и интересите на лицето, поискала издаването на конкретен административен акт и затова той ще подлежи на обжалване. Разглежданият случай се характеризира с други фактически обстоятелства, които бяха описани по-горе, поради което писмото не може да бъде оспорено. Жалбата в тази ѝ част следва да се остави без разглеждане.

По друг начин стои въпросът с обвързващата тарифна информация /ОТИ/ BG/2010/000018. По силата на непосредствената приложимост на чл. 243, пар. 1 от Регламент 2913/1992 г. на Съвета относно създаването на Митнически кодекс на общността, ОТИ подлежи на обжалване. По тези съображения съдът намира, че жалбата срещу процесната ОТИ е процесуално допустима - чрез нея се засягат законни интереси на поискалия издаването ѝ, поради което следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорения акт, компетентният административен орган е приел, че техническите характеристики на процесния автомобил не дават възможност същият да бъде приет за товарен и затова същият е отнесен като такъв за превоз на пътници.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗМ, митническите органи издават с решение по чл. 19 обвързваща тарифна информация или обвързваща информация за произхода на стоките П. писмено искане П. условия и по ред, определени в правилника, т.е. процедурата по издаването на ОБИ е регламентирано в ППЗМ. По силата на чл. 32 от ППЗМ, директорът на А. "М." или упълномощено от него лице издава ОТИ по инициатива на заинтересуваните лица.

ОТИ касае облагането с митни сборове на стоки пренасяни през държавната граница.

Тя обвързва митническите органи и нейния титуляр по отношение на тарифното класиране, когато съответните митнически формалности за стоката се извършват след датата, на която информацията е била издадена. Вносните или износните митни сборове, дължими П. възникване на митническо задължение, се основават на Митническата тарифа /МТ/ на Република Б. Елементите на МТ са описани в чл. 26 от ЗМ.

По силата чл. 27 от ЗМ, тарифното класиране на стоките е определяне съгласно установените в нормативен акт правила на: 1. подпозициите от номенклатурата по чл. 26, ал. 1, т. 1 или от всяка друга номенклатура по чл. 26, ал. 1, т. 2, или 2. подпозициите от всяка друга номенклатура, която е изцяло или частично основана на Комбинираната номенклатура на Република Б или добавя подразделения към нея и която е приета с нормативен акт, регламентиращ специфични области по отношение на прилагането на мерки, различни от тарифните мерки, свързани с търговията със стоки. С Наредба № 8 от 19.10.2004 г. за допълнителните правила за тарифно класиране на стоки на министъра на финансите, наричана за краткост само Наредбата са определили допълнителни правила за тарифно класиране на стоките в съответствие с обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, обяснителните бележки към Комбинираната номенклатура, прилагана в страните - членки на Европейския съюз, мненията за класиране на стоките, приети от Комитета по хармонизираната система на Световната митническа организация и решенията за класиране на стоките, прилагани в страните - членки на Европейския съюз.

Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 установява „Комбинирана номенклатура“, която се основава на Международната конвенция по Хармонизираната система /ХС/. Хармонизираната система има свои Обяснителни бележки, приети като приложение № 1 от Наредбата.

Европейската Комисия /ЕК/, на основание член 9, (1) от Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа е приела обяснителни бележки към Комбинираната номенклатура, публикувани в официален вестник на ЕС /бр. 133 от 2008 г./.

В разглеждания случай „Т. Б.“ Е. е подало искане по образец за обвързваща тарифна информация в Централното митническо управление, посочвайки, на основание чл. 32, ал. 3, т. 3 от ППЗМ комбинираната номенклатура, определена в чл. 2, ал. 2 от Постановление № 289 на Министерския съвет от 2001 г. за приемане на комбинираната номенклатура и въвеждане на Интегрираната митническа тарифа на Република, в рамките на която трябва да бъде определено класирането на стоката. Към искането са приложени документи и снимки, касаещи техническите характеристики на процесното МПС. Като предполагаемо тарифно класиране е посочен номенклатурен код: 8704191 от КН, който касае автомобилни превозни средства за транспорт на стоки и по-специално поливалентните превозни средства, упоменати в Обяснителните бележки към ХС /ОБХС/, позиция 8704, втори параграф.

Административният орган е отнесъл процесната стока към тарифна позиция 87032110 – пътнически автомобили и други автомобилни превозни средства, предназначени за транспорт на хора, включително и товаропътническите и по-специално към други превозни средства с бутален двигател с искрово запалване. Като мотиви за това решение е посочено тълкуване на общите правила за тълкуване на КН 1 до 6.

Съгласно ОБХС към позиция 8704 се отнасят обикновените камиони и камионетки

(открити, с брезент, покрити и др.), всички видове превозни средства за доставка на стоки, камионите за пренасяне на покъщнина; камионите с автоматично разтоварване и т.н. Превозните средства от видовете, включени в тази позиция обикновено се отличават със следните конструктивни характеристики: а) наличие в задната част, която е разположена зад частта от превозното средство, предназначена за водача и за пътниците, на седалки тип пейки без защитни приспособления (например предпазни колани) и без

аксесоари, предназначени за тяхното монтиране, б) наличие на отделна кабина за водача и пътниците, както и на отделна отворена платформа, снабдена със странични капаци и спускащ се борд на каросерията, в) липса на прозорци върху двете странични стени в задната част. Наличие на една или няколко врати без прозорци, отварящи се стандартно или чрез: плъзгане или повдигане, разположени на страничните стени или в задната част, така че да позволяват оптималното товарене и разтоварване на стоките, г) наличие на капак или постоянна преграда между кабината и задната част и д) липса на елементи на комфорт, на елементи, показващи завършеност на интериора и на аналогични на присъстващите в кабините на пътническите автомобили аксесоари (например, мокет, вентилация, вътрешно осветление, пепелници) върху платформата за товарене.

По силата на Обяснителните бележки към позиция 8703 от КН, превозни средства от типа на фургоните с един ред седалки и без наличие на постоянни точки за закрепване и крепежни елементи за монтиране на седалки и оборудване за безопасност в задната им част, се класират в позиция 8704, независимо дали имат постоянен панел или преграда между пространството за пътници и товарното пространство или прозорци в страничните панели.

От заключението на допуснатата СТЕ – основно и допълнително, което съдът кредитира изцяло като обосновано, пълно и мотивирано се установява, че процесният лек автомобил марка „Т.“, модел „Ярис“ е тип XP9F, модел KSP90, е с налични две седалки, поставени в едни ред, монтирани фабрично от производителя. Автомобилът е с обособеното товарно (багажно) отделение зад предните седалки. Подът е равен - от две части (тапицирани), като тази над резервното колело е подвижна. Към пода и тавана, зад облегалките на седалките, е монтирана предпазна метална решетка. Такава има и от двете страни, предпазващи страничните стъкла над задните панели, захванати към задните колонки. Автомобилът е с товарен отсек – багажно отделение, в което не са монтирани седалки. В задната част – товарния отсек на автомобила липсва оборудване за безопасност – предпазни обезопасителни колани. В наличност са само конструктивно заложените отвори за обезопасителни колани в облицовката на лява и дясна задна колона, които се използват за други модели, които имат задни седалки. Липсата на седалки и обезопасителни системи прави, както и елементи на комфорт, показващи завършеност на интериора (като мокет, вентилация, вътрешно осветление, пепелници), според вещото лице невъзможен превоза на хора.

В проведеното по делото открито заседание експертът доразви изводите си, посочвайки, че след прегледа на документацията на процесния автомобил е установил, че автомобилът се внася в страната, без задни седалки, но се дооборудва на място с тапицерна на пода и товарна решетка. Вещото лице изразява становище, че автомобилът със същото купе би могло да се ползва и за пътнически, но в случая се касае за товарен. В пода на купето има конструктивни отвори за монтаж на седалки, които са запечатани с фолио, за да се предотврати влизането на прах и влага. На места изолационното

покрите е пробито за да се използват отворите за монтаж на предпазната решетка. На стените е монтирана фабрично облицовка и конструктивно са заложи отвори за монтаж на предпазни колани, като това е направено с цел да се спестят разходи на производителя.

Приетото заключение и останалите събрани доказателства дават възможност да се направят изводи в следните насоки. Очевидно същината на спора е, като какво да се определи процесното МПС – пътническо или товарно. Административният орган е издал ОТИ, намирайки, че по някои от техническите си характеристики автомобилът не отговоря на критериите за правозно средство за превоз на стоки, съгласно КН и ОБХС. Съдът не може да не се съгласи, че това наистина е така. В същото време не е без значение, че по много от техническите параметри същият отговаря на такова средство. Тълкуването на ОБХС и на ОБ към КН, налагат становището, че предвид бързото развитие на технологиите в съвременния свят, тези два акта не биха могли да претендират за изчерпателност, всеобхватност и абсолютно точно описание на всички стоки, предмет на международна търговия. Не случайно ЕК е изготвила и публикувала обяснителни бележки към КН, които се явяват допълнение към ОБХС, които са част от Международната конвенция за по Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, в сила за Република Б от 01.01.1992 г. В обяснителна бележка, правило 1, към общите правила за тълкуване на ХС е посочено, че номенклатурата представя в систематизирана форма стоките, които са предмет на международна търговия. Тя ги групира в Раздели, Глави и Подглави, определени със заглавия, посочващи, по възможност, по най-концентриран начин категорията или вида на обхванатите стоки. Обаче в много от случаите, голямото разнообразие и брой на стоките прави практически невъзможно пълното им обхващане или изброяване в заглавията на тези Раздели, Глави и Подглави. В обяснителна бележка към правило 2б от ОБХС, е указано, че то се отнася до материалите, които са смесени или свързани с други материали, и до изделията, съставени от два или повече материала. Смесените материали или материалите, свързани с други материали, и изделията, съставени от два или повече материала, могат да се класират в две или повече позиции и в този случай трябва да бъдат класирани съгласно разпоредбите на Правило 3, по силата, на което, когато стоките биха могли да класират в две или повече позиции чрез прилагане на правило 2б или поради други причини, класирането се извършва по следния начин: а. според позицията, която най-специфично описва стоката, която трябва да има предимство пред позициите с по-общо значение, б. според материала или компонента, който им придава основен характер и в. когато приложения 3а и 3б не дават възможност за извършване на класирането, стоката следва да се класира в последната по ред на номериране позиция от тези, които могат да се вземат предвид. Тези методи се прилагат по реда, в който са изложени в Правилото.

В разглеждания случай безспорно се касае за изделие, което е съставено от два или повече материала и същото, съгласно техническото си описание не би могло да бъде отнесено абсолютно дефинитивно към определена тарифна позиция. За да се разреши този проблем е необходимо да бъдат приложени описаните по-горе правила за класиране по-точно правило 3а – стоката да се класира според позицията, която най-специфично я описва – превозно средство за транспорт на стоки – позиция 8704 от КН. Заключение на СТЕ и останалите доказателства ясно сочат, че не може с процесното МПС да се извършва превоз на пътници, независимо от факта, че са налице фабрични отвори за монтаж на седалки и обезопасителни колани. Монтираната

предпазна решетка и специфичното допълнително оборудване /кора на пода, предпазители за страничните стъкла и др./ ясно указват, че същото е предназначено единствено и само за превоз на стоки, както между другото е приел и административния орган в т. 7 и т. 8 от ОТИ. Пътници биха могли да се возят на единствения ред от две седалки, една от които е предназначена за шофьора.

В тази връзка е неоснователно позоваването в писмените бележки на ответника на правило 2 а от ОБХС. Както бе изяснено от събраните по делото доказателства, процесният автомобил не притежава всички характеристики на пътнически автомобил. По силата на посоченото правило, се разширява съдържанието на позициите, в които се отнася определен артикул, с цел да се обхване не само комплектованият артикул, а също така и некомплектования и незавършен артикул, П. условие, че в състоянието, в което е представен, той притежава основните характеристики на комплектования или завършен артикул. Съдът не може да се съгласи, че процесният автомобил, във вида, в който се внася в страната – без задни седалки и без обезопасителни колани отзад притежава характеристиките на превозно средство за превоз на хора. Алогично е да се внася МПС, без тази окомплектовка и същата да се монтира на място, П. положение, че спокойно това може да се извърши в завода-производител. Тези действия имат смисъл единствено, ако се автомобилът се ползва за други цели, различни от превоза на хора, а именно за превоз на стоки.

Неоснователен е и довода, че липсват възражения срещу издадената от българската митническа администрация ОТИ № BG/2010/000018, публикува в централната база данни на Комисията – „European Binding Tariff Information”, по силата на чл. 8, параграф 1 и 3 от Регламент № 2454/93. Без съмнение митническите органи са задължени да изпратят на Комисията по електронен път копие от издадената Обвързващата тарифна информация и П. противоречива практика да се повдигне спор, на първо място между държавите, които имат различно мнение за тарифното класиране и да се сигнализира и Европейската комисия. Липсата на възражения от страна на други държави-членки, може да не означава, че те са съгласни с нея, а просто, че за стока със същите характеристики в рамките на ЕС не е издавана ОТИ. Съдът основава, този свой извод на разпоредбата на чл. 9 от Регламент 2454/93, съгласно която само П. наличие на различна обвързваща информация по своя инициатива или по молба на представител на държава-членка, комисията вписва този въпрос в дневния ред на Комитета за обсъждане на първото му заседание през следващия месец. В подкрепа на тези разсъждения е и обстоятелството, че ответникът не е ангажирал доказателства за това, че в ЕС е издавана ОТИ за лек автомобил от същата марка и модел и с абсолютно същите технически характеристики и особености. Ако съществуваша такива доказателства, без съмнение съдът щеше да се съобрази с тях.

Според съда, административният орган е взел своето решение, очевидно опасявайки се, че автомобилът, ако бъде пуснат в движение като товарен, в последствие лесно би могъл да се преправи на пътнически, чрез монтаж на седалки и обезопасителни колани. Това очевидно не е така, защото съгласно чл. 141 от ЗДвП, за всяко регистрирано моторно превозно средство или ремарке се издава свидетелство за регистрация с безсрочна или с временна валидност по образец, утвърден от министъра на вътрешните

работи, което съдържа данните за превозното средство съгласно наредбата по чл. 140, ал. 2. По силата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях, свидетелството за регистрация е по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи, и се състои от две части, съдържащи данни за превозното средство и собственика, съгласно изискванията на Директива на Съвета 1999/37/ЕС от 29.IV.1999 г. Част първа на свидетелството за регистрация служи за идентифициране на превозното средство и съдържа данни, обозначени с латински букви, съгласно приложение № 5. В буква S от част първа е посочен броя на местата за сядане, а в S1- броя на местата за сядане, плюс мястото на водача. Очевидно става въпрос за важни данни, характеризираници автомобила, които е невъзможно да бъдат променяни по усмотрение на собственика, защото в противен случай той би бил привлечен най-малко към административно-наказателна отговорност.

Неоснователни са доводите на оспорващия, че са нарушени административнопроизводствените правила П. издаването на ОТИ, защото липсва решение по чл. 19 от ЗМ. Посочената норма е обща и касае издаването на всякаква информация. В ППЗМ е уредена процедурата по предоставянето на ОТИ /чл. 32-36/, като там не е посочено, че преди издаване на ОТИ, компетентният орган следва да се произнесе с решение. По силата на чл. 33 от ППЗМ, обвързващата информация се издава от Д. на А. "М." или упълномощено от него лице, на формуляр съгласно приложение № 1а.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената ОТИ е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, П. спазване на административно-производствените правила, но П. несъобразяване с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена, а преписката да се върне на А. „М.“, Ц. за ново произнасяне по искането на „Т. Б.“ Е. и за издаване на нова ОТИ, в която процесния лек автомобил да бъде класиран по митническата номенклатура под номер 87043191 от КН.

Предвид на факта, че оспорващият, чрез процесуалния си представител е поискал заплащане на разноски, на същия следва да се присъдят такива. Платените държавни такси и направени разноски по производството и възнаграждението за един адвокат по делото, следва, П. отмяна на обжалвания административен акт, на основание чл.143, ал.1 АПК, да се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 1 и чл. 173, ал. 2, пр. 2 и чл. 174 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Т. Б.“ Е., със седалище и адрес на управление: гр. С., район М, бУ. „Цариградско шосе“ № 163, представлявано от Велко Лазов – Управител обвързваща тарифна информация № BG/2010/000018 от 18.03.2010 г., издадена от И.Д. Д. на Д. „П. П. Ц. на А. „М.“.

ВРЪЩА ДЕЛОТО КАТО ПРЕПИСКА на А. „М.“, Ц. за издаване на нова ОТИ, по направеното от оспорващия искане, съгласно дадените по-горе задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 14 дневен срок за произнасяне.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Т. Б.“ Е. срещу писмо рег. Индекс

26ТТ/6 от 25.03.2010 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 3316 по описа за 2010 г. на АССГ в тази му част.

ОСЪЖДА А. М. да заплати на „Т. Б.” Е., със седалище и адрес на управление: гр. С., район М, бУ. „Цариградско шосе” № 163, представлявано от В Л – Управител сумата от 650 /шестстотин и петдесет/ лева, от които 50 /петдесет/ лева, внесена държавна такса, и 600 /шестстотин/ лева, внесен депозит за възнаграждение на вещото лице, дало заключение, по допусната СТЕ.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.